

dagen maa kunne stemme for Ændringsforslagene.

Jeg maa have Lov til at sige, at Ændringsforslaget er en gammel Bekendt af Folketinget, det er en ordret Kopi af et Ændringsforslag, som Højre stillede i Folketinget i 1911 under Behandlingen af Lovforslaget om Statens Tjenestemænds Adgang til Bierhverv. Det fik desværre den Gang en Medfart, som jeg ikke haaber, mit Ændringsforslag skal faa. De Dispensationsbestemmelser, som er indførte i det foreliggende Lovforslag, og som ogsaa blev foreslaaet i 1911, mener vi ikke er saa betryggende, at vi kan acceptere Lovforslaget, som det foreligger. Jeg skal erindre om, hvad den betydelige retslærde, afdøde forhenværende Konseilspræsident Deuntzer udtalte i 1911 om Dispensationsbestemmelserne i Lovforslaget. Han udtalte, at det ikke vilde sige meget med disse Bestemmelser, idet det vilde være vanskeligt for en overordnet at nægte sin Tilladelse. Den samme Opfattelse, som den forhenværende Konseilspræsident udtalte, har vi ogsaa: at disse Bestemmelser kun betyder overordentlig lidt, og jeg vil gerne have Lov til at spørge, hvilke Grunde der skal være til Stede for, at Dispensation kan gives, og hvilke der skal være til Stede for, at den kan nægtes. Jeg har, som jeg udtalte ved første Behandling, ønsket med dette Ændringsforslag at komme bort fra Vilkaarligheder, thi jeg mener, at det foreliggende Lovforslag i allerhøjeste Grad rummer Vilkaarligheder. Jeg gaar ud fra, at naar en Tjenestemand rejser Kravet eller Ønsket om at drive et Haandværk eller en Handel eller vil være Restauratør eller Beværter — det er jo en overordentlig aktuel Stilling i Øjeblikket, og man kunde muligvis tænke sig, at der ogsaa var Liebhave-re dertil, ja, der var ogsaa en Mulighed for, at Tjenestemanden kunde gøre det lidt billigere, thi han har jo nu en Gang sin Statsembedsmandsgage at falde tilbage paa —, saa vil den højtærede Minister eller hans underordnede Embedsmænd ikke saa let kunne forhindre ham i at gennemføre sit Ønske. Det har vist sig, hvilken Magt de samlede Organisationer har haft ved deres Fællesoptræden overfor det foreliggende Lovforslag. Det har vist sig, at skønt Lønningskommission, Minister, alle Partier var enige om det Lovforslag, der blev forelagt, har Tjenestemandene gennem deres Organisationer formaaget at bringe Statskassens Udgifter ganske betydeligt op; derfor tror jeg hel-

ler ikke, at disse Dispensationsbestemmelser har meget at sige. Det er netop deri, vi ser Faren. Jeg maa have Lov til at sige, at i den Samfundsklasse, jeg har den Ære at repræsentere, har 92 pCt. af samtlige Haandværkere og handlende her i Landet en Indtægt, der er mindre end den, Statens lavest lønnede Tjenestemænd faar. Og de Folk er fuldt ud villige til at være med til at bære Byrderne og udrede Udgifterne derved, men de er ikke villige til at paatage sig at konkurrere med Staten eller Statens Tjenestemænd. Thi ifølge disse Bestemmelser er det faktisk Staten, der giver sine Tjenestemænd Adgang til og Anvisning paa at konkurrere med det private Initiativ. Jeg vil derfor anbefale mine Ændringsforslag, og jeg vil haabe, det ikke vil gaa, som det gik i 1911, at jeg skal komme til at nøjes med det konservative Folkepartis Stemmer, som vel sagtens vil stemme for sit eget gamle Forslag, men jeg vil haabe, at de andre Partiers Flertal ogsaa vil stemme derfor. Hermed skal jeg anbefale mine Ændringsforslag til Tingets Velvillie.

Pitzner: Det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen), berører en Sag, som ogsaa jeg har haft en Del at gøre med som Formand for Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, en Organisation, som omfatter nogle og halvfjerds Tusinde Medlemmer. Fællesrepræsentationen har paa sit Program Punkter, som noget berører dette Ændringsforslag. Vi er nemlig imod alle Bestræbelser for at undergrave det selvstændige Erhverv, og vi er mod Konkurrence fra ikke faglærte. Ændringsforslaget kan for saa vidt regne med den Organisations Billigelse, som jeg har den Ære at staa i Spidsen for, idet vi ligesom det ærede Medlem i det store og hele er imod, at Statens Embedsmænd driver selvstændigt Erhverv.

Hvad angaar det ærede Medlems Ændringsforslag i den Form, hvori det er affattet, maa jeg nærmest henholde mig til, hvad der er blevet sagt om en anden Lov, som er blevet vedtaget her i Rigsdagen, nemlig Loven angaaende Barbernæring. Der blev om denne Lov — jeg husker ikke, om det var i det andet høje Ting, eller om det var her — sagt, at man aldrig skulde vedtage en Lov, som ikke kunde overholdes. Og jeg mener, at selv om dette Ændringsforslag blev vedtaget, vilde det ikke medføre det, som det